

Bogusław Abramek

Pradzew, pow. Pajęczno

Informator Archeologiczny : badania 1, 114-115

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

P Ł A K O W I C E, pow. Lwów-
wek Śląski

Konserwator Zabytków Archeo-
logicznych we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Danuta Wojciechowska, finansował WKZ
we Wrocławiu.

Stanowisko usytuowane jest na wzniesieniu /nazwa niemiec-
ka Stein Berg/, którego najwyższy punkt wynosi 299 m n.p.m. utwo-
rzony przez spiętrzone skały na których znajduje się obecnie wieża
triangulacyjna i cokolwiek prawdopodobnie jakiegoś poniemieckiego pom-
nika. Wzniesienie to jest usytuowane na południu w układzie równo-
ległym w stosunku do wsi. Szczyt wzniesienia tworzy wąski, płaski
o długości około 1 km owal.

Płaska powierzchnia szczytu okolona jest wałami kamiennymi
utworzonymi z luźnych głazów skalnych od strony północnej, północno-
wschodniej, oraz południowej, brak natomiast tych wałów od strony
zachodniej, gdyż w tym miejscu cały płaskowyż wzgórza zaczyna łagod-
nie opadać w dół. Największa wysokość wałów została uchwycona w oko-
licy wieży triangulacyjnej i wynosi 6 m, reszta zaś waha się w gran-
icach od 4 do 5 m wysokości. Płaska część szczytu jest obecnie uży-
tkowana jako pole orne i częściowo jako pastwisko. Na omawianym te-
renie nie znaleziono materiału zabytkowego. Jedynie u podnóża wznie-
sienia znaleziono kilka fragmentów ceramiki kultury łużyckiej. Wstęp-
nie omawiane stanowisko archeologiczne zaliczono do okresu kultury
łużyckiej. Analogiczny obiekt uchwycono na górze Ostrzyca koło Pro-
boszczowa w pow. złotoryjskim.

P R A D Z E W, pow. Pajęczno

Muzeum Ziemi Wieluńskiej w
Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek, w okresie od 18 do 24.V, finansował WKZ w Łodzi.

Prace miały charakter ratowniczy.

Badany obiekt, cmentarzisko płaskie kultury grobów kloszowych z końca okresu halszackiego lub początków lateńskiego, znajduje się na polu Franciszka Płóciennika. Teren ten oraz pola przyległe są w zasadzie gospodarczo mało przydatne, w związku z czym od około 30 lat eksploatuje się tu żwir i piasek. Wielokrotnie natrafiono tu na naczynia obstawione kamieniami, jakkolwiek zdarzały się też groby pozbawione obstawy. Odkryty zimą 1967 roku grób popielnicowy z dużym obwarowaniem kamiennym został w połowie zniszczony. Dwa z pośród 4 naczyń przekazano do szkoły w Woli Wiązowej.

W wyniku badań odkryto następną grób również z pokaźnym obwarowaniem. Zawierał on dwa naczynia wypełnione kośćmi. Jedno z naczyń przykryte było misą odwróconą dnem do góry. W sumie w zbiorach Muzeum znajduje się 5 naczyń z tego cmentarzyska, są to: dwa wysmukłe naczynia o chropowatych brzuścach i gładzonych szyjkach u nasady na których umieszczone są karbowane listwy, naczynie jajowate z karbowanym brzegiem, naczynie dość przysadziste i pękate bez wyodrębnionej szyjki.

R Y B I T W Y, pow. Inowrocław Zakład Archeologii Wielkopolski
i Pomorza IHKM PAN w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Perzyńska-Holasowa, finansował IHKM PAN.

Badania sondażowe na osadzie otwartej. Okresy: halszacko-lateński, wczesnego średniowiecza.